

عنوان مقاله:

زن در تاریخ و فرهنگ ایران با تاملی بر حضور زنان آذربایجان در تاریخ و فرهنگ

محل انتشار:

همایش علمی فرهنگ رضوی و بانوان فرهیخته و نیکوکار- بزرگداشت بانو سنی فاطمه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

عزیزه یوسفی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد میانه، دانشگاه آزاد اسلامی، میانه، ایران

خلاصه مقاله:

زنان نیمی از نژاد انسانی و تعادلی حیاتی برای نیمه ی دیگر محسوب می شوند. در پژوهش حاضر با روش کتابخانه ای، کم و کیف حضور زنان در عرصه ی اجتماع از خلال برگ های تاریخ و اوراق شعری شاعران بررسی شده است. چرا که موضوعات ادبی و واقعیت های اجتماعی جدای از یکدیگر نیستند. یافته ها نشان می دهند که در طول تاریخ زن و مرد از تمام طبقات جامعه دوشادوش هم متناسب با قابلیت ها و توانایی های خود در پیشبرد امور جامعه کوشیده اند. هنگامی که زن ایرانی در عرصه حیات اجتماعی و اقتصادی حضور داشته، نقش فعال و سازنده ای در داخل و خارج خانواده داشته و از اقتدار و پایگاهی والا برخوردار بوده. با استفاده از ظرفیتهای خود آثاری بر جای نهاده که هم جامعه را منتفع کرده و هم نام خود را زنده نگه داشته است. در این میان زنان آذربایجان با حضور در عرصه های مختلف استعداد ذاتی و قابلیت های خود را به اثبات رسانده اند. زنان عارف، سخنور، عالم و شاعری از خطه ی آذربایجان ظهور کرده و آثار ارزنده ای از خود به یادگار گذاشته اند. آنان به مشارکت در امور جامعه پرداخته و در تاریخ از بناهایی یاد شده است که در مناطق مختلف آذربایجان به امر و به هزینه زنان ساخته شده است. در آثار ادبی ایران، به ویژه در متون ادبی آذربایجان، زنان در نقش هایی با هویت اجتماعی مردانه مانند پهلوانی و پادشاهی ظاهر شده اند. آنان مشاوران، همسران و مادرانی باتدبیر، خردمند وفادارند که کمک های فکری و عملیشان عامل موفقیت مردان محسوب می شود. آثار ادبی در کنار آثار تاریخی میتواند بسیاری از ابعاد وضعیت اجتماعی زنان را روشن سازد.

کلمات کلیدی:

ادبیات فارسی، مشارکت زنان، زنان آذربایجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/883909>

